

34. İşte o gün (*ahirette*) de iman edenler kâfirlere güllerler.

35. Koltuklar üzerinde etrafa bakalar.

36. Kâfirler, yaptıklarının cezasını buldular mı! (*Elbette buldular.*)

(84)
SEKSENDÖRDÜNCÜ SÛRE
el-İNŞIKAK

İnfîtar súresinden sonra Mekke'de inmiştir, 25 ayettir. Gögün yarılmamasından söz ettiği için bu adı almıştır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2. Gök yanlığı, Rabbine kulak ve-

rip boyun egeecek hale getirildiği zaman,

3, 4, 5. Yer dümdüz edildiği, içinde bulunanları atıp boşaldığı ve Rabbini dinleyip O'na hakkıyla itaata mecbur kılındığı vakit (*insanoğlu yaptıkları ile karşılaşır*).

6. Ey insan! Şüphe yok ki sen Rabbi ne karşı çaba üstüne çaba göstermekte sin; sonunda O'na varacaksın.

7. Kimin kitabı sağından verilirse,

8. Kolay bir hesapla hesaba çekilecek;

9. Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.

10, 11, 12, 13. Kimin de kitabı arkasından verilirse, derhal yok olmayı isteyecek; alevli ateşe girecek. Zira o, (*dünyada*) ailesi içinde (*mal-mülk sebebiyle*) şımarımıştı.

(Bu ayetlerde, dünyada zengin olup etrafına yardım etmeyen, egoist olarak yaşayan, zenginliği kendisi için bir imtiyaz sayarak fakirleri, yoksulları hiç düşünmeyen kimselerin ahiretteki acıklı hali sergilenmektedir. Bu ayetten gerekli ibret dersini almayanlar, ölümle kendilerini azabın ve ateşin içinde bulacaklardır. Halbuki onlar zenginlik ve refah halinin devam edeceğini, yine de dirildikleri takdirde dünyadaki durumlarına göre dirileceklerini sanıyorlardı. Sonuç umdukları gibi olmayacağındır.)

14. O hiçbir zaman Rabbine dönmemeyi sandı.

15. Oysa gerçekten Rabbi onu görüyordu.

16, 17, 18, 19. Hayır! Şafağa, geceye ve onda basan karanlığa, dolunay olmuş aya yemin ederim ki, halden hale geçersiniz.

20. Böyleken onlar acaba neden iman etmezler?

21. Onlar kendilerine Kur'an okunucuna secde de etmezler?

(Meâlde geçen «secde etmezler» ifadesi şu şekillerde açıklanmıştır: 1. Saygı göstermezler; 2. Hz. Peygamber ve müminler, secde âyeti okunduğunda secdeye kapandıkları halde onlar dikkip dururlar; 3. Namaz kılmazlar.)

22. Aksine, kâfirler yalanlıyorlar.

23. Halbuki Allah onların gizlediği şeyleri çok iyi bilir.

24. (*Resûlüm!*) Onlara acı azabı müjdele!

25. İman edip sâlih amel işleyenler başkadır; onlar için arkası kesilmeyen bir mükafat vardır.

(85)

SEKSENBEŞİNCİ SÛRE *el-BURUC*

Şems süresinden sonra Mekke'de inmiştir; 22 ayettir. «Buruc», bırcak kelimesinin çoğuludur. Sürede burçları olan gökyüzüne, kıyamet gününe ve o güne tanıklık edecek olanlarla yine o gün müşahede edilecek olaylara yemin edildikten sonra Yemen'de geçmiş bir olaya temas edilir: Yahudi Zünuvas ve adamları, yahudiliği kabul etmeyen Necran hristiyanlarını, Hendek içinde yakılmış bir ateşe atarak yakarlar ve yanmaka olan insanları seyrederler. Bu şekilde işkence ile yakılıp öldürülən kimseler inançları uğrunda ölmüşlerdir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Burçlara sahip gökyüzüne, geleceği bildirilmiş olan güne, (*o günde*) tanıklık edene ve edilene andolsun ki, ateşle dolu hendeğe atılanlar (*yakılarak*) öldürüldü. Onlar (*yakanlar*) da başlarına oturmuşlar, müminlere yapmakta oldukları işkenciyi seyrediyorlardı.

8, 9. Onlardan, sîrf, göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan, azîz ve hamîd olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldılar. Oysa ki Allah her şeyi görür.

10. Şüphesiz inanmış erkeklerle inanmış kadınlara işkence edip sonra tevbe de etmeyenlere cehennem azabı ve (*orada*) yanma cezası vardır.

11. İman edip sâlih ameller işleyenler ise, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur.

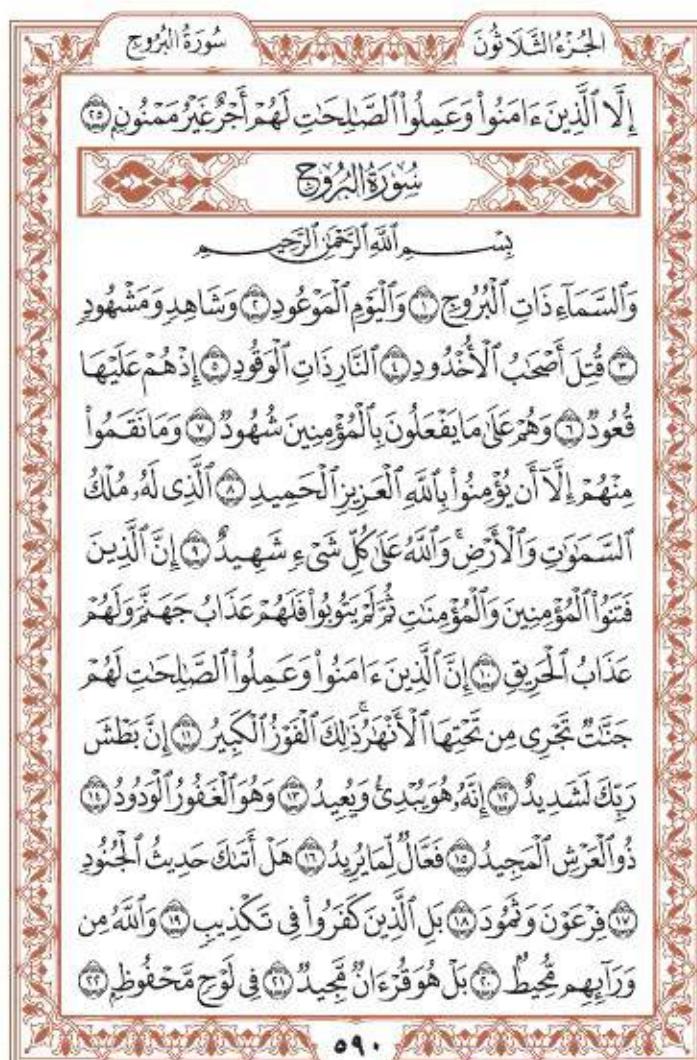
12. Şüphesiz Rabbinin yakalaması çok şiddetlidir.

13. Bilin ki O, (*kâinat yokken*) ilk olarak yaratan, (*ölümden sonra tekrar hayatı*) geri getirendir.

14. O, çok bağışlayan ve çok seven dir.

15. Şerefli Arş'ın sahibidir.

16. Dilediği şeyleri mutlaka yapandır.

۵۹

17, 18. Orduların, Firavun ve Se-mûd'un (*ugradıkları felâketin*) haberini sana geldi mi?

19. Dogrusu inkârcılar (*gerçeği*) yalanlayıp dururlar.

20. Allah onları arkalarından kuşatmıştır.

21, 22. Hakikatte o (*yalanladıkları, aslı*) levh-i mahfuzda bulunan şerefli Kur'an'dır.

(«Orduların haber»nden maksat, önceki milletlere gelen peygamberlere karşı savaşanların feci bir şekilde yenilmeleridir. Bu haberleri Araplar biliyorlardı. Buna rağmen aralarından gönderilen bir peygambere karşı savaştılar. Onların sonu ne ise bunların da sonu odur.)